

PROMOTION DE LA MÉDAILLE a.s.b.l.

PROMOTIE VAN DE MEDAILLE v.z.w.

11ème année n° 4 automne 2007

11de jaargang nr 4 herfst 2007

2007/ 4-33

FLASH MÉDAILLES

INHOUD - CONTENU

	Blz./Page
Le mot du Président.....	par M. L. Dupont 91
Woord van de Voorzitter	door M. L. Dupont 92
Drie schildersportretten door Guy-Charles Revol	door Paul Scheltens 93
100 jaar ZEEhaven van BRUGGE.....	door Eddy Schutyser 96
La section bruxelloise de l'association générale de la presse belge, ses galas - ses médailles (suite 4)	par Marc Vancraenbroeck. 106
Kanaal Gent-Terneuzen	door Dr Gabriël Stoutemas 109
Supplément au numéro spécial consacré à la dernière guerre : Une médaille au motif patriotique subtilement camouflé.....	par Marc Bar 117

Le mot du Président.

Nous terminerons l'année par notre exposition 'Belgische Medailles Belges 2005-2006' qui aura lieu de mi-décembre 2007 à mi-janvier 2008 à la Seigneurie d'Anhaive (Jambes-Namur). La manifestation sera complétée par la présentation de la collection complète des médailles de Georges Aglane (1912-1994) à l'initiative de notre membre Firmin Desmet. De plus le Centre d'Archéologie d'Art et d'Histoire de Jambes organise à cette occasion (émanation du Syndicat d'Initiative de Jambes – président Frédéric Laloux) l'exposition 'Petite Histoire Métallique de Jambes'. Cette triple exposition sera accompagnée de trois catalogues!

Le congrès Fidem XXX a eu lieu du 19 au 22 septembre 2007 à Colorado Springs (U.S.A.). La participation belge à l'exposition a fait honneur à notre pays et à nos artistes. Nous espérons pouvoir présenter bientôt le catalogue à nos membres et vous tiendrons au courant.

Notre rédacteur en chef est à nouveau sous haute pression: son travail préparatoire pour le catalogue 'M.B.M 2005-2006' a dû être refait complètement suite au crash de son ordinateur ... et en plus il prépare activement le numéro d'hiver de Flash-Médailles, ceci afin de réaliser le programme de parution promis en ce début d'année. Un grand merci pour tous ses efforts bénévoles !

Bien cordialement,

M.-L. Dupont,
Président.

Het woord van de Voorzitter,

Wij zullen het jaar afsluiten met onze tentoonstelling 'Belgische Medailles Belges 2005-2006' die zal plaats vinden van half december 2007 tot half januari 2008 in de Seigneurie d'Anhaive (Jambes-Namen). Dit gebeuren zal aangevuld worden door de presentatie van de volledige verzameling medailles van Georges Aglane (1912-1994) en dit op initiatief van ons lid Firmin Desmet. Daarenboven richt het 'Centre d'Archéologie d'Art et d'Histoire de Jambes (samenwerkend met het 'Syndicat d'Initiative de Jambes'— voorzitter Frédéric Laloux) de tentoonstelling 'Petite Histoire Métallique de Jambes' in. Van elk van deze drie tentoonstellingen zal een catalogus worden gemaakt.

Het Fidem XXX congres te Colorado Springs (U.S.A.) had plaats van 19 tot 22 september 2007. De Belgische deelname aan deze tentoonstelling was ons land en onze kunstenaars waardig! Wij hopen binnenkort de catalogus aan onze leden te koop te kunnen aanbieden en zullen u op de hoogte houden!

Onze hoofdredacteur staat opnieuw onder grote tijdsdruk! Al zijn voorbereidend werk voor de catalogus 'MBM 2005-2006' moest hij herbeginnen ingevolge een crash van zijn computer.. en daarenboven is hij druk bezig met het voorbereiden van het winternummer van 'Flash-Medailles', dit om het in het begin van het jaar beloofde programma waar te kunnen maken! Met veel dank voor al zijn belangeloze inspanningen!

Met vriendelijke groet,

M.L. Dupont,
Président / Voorzitter.

Prochain numéro hiver janvier 2008 Volgend nummer winter januari 2008
--

Textes doivent être en ma possession **avant fin décembre 2007.**
 Teksten dienen in mijn bezit te zijn **vóór eind december 2007.**

DRIE SCHILDERSPORTRETEN DOOR GUY-CHARLES REVOL

door Paul SCHELTENS

In de werklĳst van Revol komen enkele portretten van schilders voor. Sommige daarvan behoren tot de beste portretten die hij heeft gemaakt, al zijn bijvoorbeeld die van Balzac en H.Chr.Andersen ook erg geslaagd.

Ik heb er drie in mijn collectie: Degas, Foujita en Zao-Wou ki.

De oudste van de drie is het Foujita portret, geboetseerd in 1964 en uitgegeven door de Monnaie de Paris in 1966 met een doorsnede van 72 mm. Op de keerzijde een Madonna met kind, zoals ze veelvuldig voorkomen in het werk van Foujita.

De Degas-medaille dateert uit 1967, doorsnede 110 mm. en werd uitgegeven door de Monnaie de Paris in de serie Grandes Fontes als nummer 50. Mijn exemplaar is genummerd uit een reeks van 20, maar er werd ook een oplage van 100 exemplaren uitgegeven voor de Club de la Médaille. Op de keerzijde staat een vrouwelijk naakt dat zowel één van Degas' baadsters als één van zijn danseressen zou kunnen zijn.

Het portret van Zao Wou Ki dateert van 1975, doorsnede 68 mm. in de reeks "Effigies d'hier et d'aujourd'hui" als nummer 361. Dit exemplaar behoort tot een oplage van 100 met speciale patine.

Op de keerzijde één van de abstracte composities van de schilder, waarvan in 2001 nog een prachtige selectie te bewonderen was in het museum van Elsene.

REVOL Guy – Charles (1912-1991)

De beeldhouwer Guy-Charles REVOL werd geboren te Parijs op 3 oktober 1912 en overleed op 8 december 1991 te Châtenay-Malabry.

Hij werd opgeleid aan de Ecole Supérieure des Arts-Appliqués en de Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts te Parijs. Naast vele andere onderscheidingen en prijzen, kreeg hij de Prix de Rome de Sculpture in 1937 en eremedailles in 1937 en 1951

Hij was leraar aan de Ecole Supérieure des Arts Appliqués te Parijs en aan de Ecole Polytechnique te Palaiseau.

Hij realiseerde een aantal beelden in opdracht van de overheid, o.a. de fontein op de Quai d'Orsay, het bas-relief voor de ingang van het Franse paviljoen op de tentoonstelling van San Francisco in 1939 en grote beelden voor de sportstadia van Montreuil, Vanves en l'Ile de Puteaux.

In opdracht van het Ministerie van Nationale Opvoeding creëerde hij beelden en bas-reliëfs voor meer dan 40 scholen.

Voor de decorateur J. Leleu decoreerde hij de zoldering van de pakketboot "Les Antilles" en de eetzaal van de pakketboot "Cambodge", en voor de S.N.C.F ontwierp hij bas-reliëfs en een medaillon voor de presidentiële treinwagon. Hij was ook gespecialiseerd in portretbustes, o.a. van acteurs, schilders en schrijvers. Hij vervaardigde ook portretbustes, medailles en medaillons voor het bewind van de Sjah van Iran (1958), van Bourguiba in Tunesië (1960) en voor Madagascar en de Centraal-Afrikaanse Republiek.

Hierna volgt de alfabetische lijst van de door Revol ontworpen medailles, bereidwillig ter beschikking gesteld door zijn dochter, mevrouw Christine Reper-Revol.

ASSOC. FRANC. DE CAUTIONNEMENT
MUTUEL
ANDERSEN Hans Christian
ANOUILH Jean - Hommage au Théâtre de...
APPRENTISSAGE
ARMSTRONG Neil - Premier homme sur la lune
BALZAC Honoré de
BANQUE EUROPEENNE D'INVESTISSEMENT

BARNY DE ROMANET Bernard
BEETHOVEN Ludwig (uniface)
BEETHOVEN Ludwig (bi-face)
BERARD Christian
BERLIOUX Suzanne
BERTHOMME ST ANDRE
BI CENTENAIRE REVOLUTION
AMERICAINE

BLEUSTEIN BLANCHET Marcel	LE VESINET
BLOCH Raymond	LELEU Jules
BODARD Lucien	LIBERATION DE PARIS
BODIN Jean	LOUIS XVI
BOKASSA 1er	LYCEE DECOURT/ROLLIN
BOREL Amédée	MADAME ROLAND
BOURDAN Pierre	MAILLART Jean-Denis
BROCARD Antonin	MARGENCY
BROCARD Henri	MICHEL DE ST PIERRE
BUNCHE Ralph - Prix Nobel Paix 1955	MILL John Stuart
CAPET Hughes	MILLENAIRE POESIE PERSANE
CATCH	MITTERAND François
CATON L'ANCIEN	MONARCHIE IRANIENNE 2500 ANS
CHATELET Albert	MOZART
CHRISTINE Sainte	MUNCH Charles
CLAUDE BERNARD	NOCES D'OR
CLUB DE PARIS	NOEL Jean-François
COLERIDGE	NOISY LE SEC
COMITE CONSTITUTIONNEL	PARIS
COMMISSIONNAIRES AGREES EN DOUANE	PERSEPOLIS
COMMUNAUTE CHARBON ET ACIER	PHILLIPS
CONFEDERATION CHARCUTERIE	PIC DE LA MIRANDOLE
CONSEIL SUPERIEUR DE LA	POLYTECHNIQUE
MAGISTRATURE	PREMIERS PAS SUR LA LUNE
COURONNEMENT IRAN	RADIO DE LONDRES
CREATION DU MONDE	REPUBLIQUE FRANCAISE - FACE /
DALAI LAMA Tenzin Gyatso - Prix Nobel Paix 1989	PROFIL
DANINOS Pierre	RETRAITE
DE MICELI Jean	REVOL - AUTOMEDAILLE
DEGAS Edgar	RIEN SANS IDEAL (jeton)
DEMONDION Pierre	RUGBY
DOREAU Jean-Louis	SAADI
DROITS DE L'HOMME	SALLET Jean
DUHAMEL Georges	SCHWEITZER Albert
E. D. F.	SCIaky Mario
EINSTEIN Albert	SECURITE SOCIALE DANS LA MINE
ELECTRO MECANIQUE	SELLIER Henri
ENERGIE HYDRAULIQUE	SEM
ENFANT CHARGE DE L'AVENIR DU MONDE	SHAH D'IRAN Famille
EUROPA	SHAH D'IRAN Couple
FAURE Gabriel	SKI – Descente à ski
FIDEM 1986	SOCIETE GENERALE
FLEURS	SURESNES
FOUJITA	TABAC - ANNEE MEMORIALE - Jean NICOT
FRIEDMANN Georges	TARZAN
GERMAIN Paul	TCHAIKOWSKI
GIRAUDOUX Jean	TENNIS
GISCARD D'ESTAING Valéry	TRADITIONS DES METIERS
GREGOIRE Jean Albert	TUNNEL SOUS LE MONT BLANC
GREGOIRE Pierre	VERSAILLES
HEDAYAT Sadeg	VILLAGES ENFANTS DE FRANCE
HOVEYDA Amir Abbas	VILLIERS DE L'ISLE ADAM
JAURES Jean	VON STROHEIM Erik
JEUNESSE	ZAO WOU KI
LAWRENCE D'ARABIE	ZORRO
LE SOLEIL SE LEVERA DEMAIN (jeton)	

100 jaar ZEEhaven van BRUGGE

door Eddy SCHUTYSER

Aan het water heeft Brugge ongeveer alles te danken: zijn ontstaan, zijn naam, zijn bloei, zijn ambities, zijn dromen. Aan de basis van de meeste van zijn activiteiten, aan de oorsprong van zijn middeleeuwse groei en bloei, als een rode draad doorheen zijn twintig eeuwen geschiedenis is één woord en één begrip essentieel: de haven. Brugge is ontstaan op de strategische plek waar een natuurlijke waterloop zich stortte in de zee. De 'Rogia' of 'Heilig Water' was niet alleen een voorwerp van Keltische verering, maar ook een heel praktische verbinding tussen het binnenland en de open zee.

Hoe het in de loop der jaren met deze zeearm is verlopen, valt buiten het bestek van dit artikel, daarover bestaan reeds voldoende werken. Laat ons even de situatie schetsen rond het einde van de 19de eeuw.

Medaille door Octave Rotsaert¹

De Gentse schepen A. De Maere had in 1865 het plan opgevat om zijn stad via een kanaal van Terneuzen naar Heist met de open zee in verbinding te stellen. Hij ving evenwel bot bij zijn stadsgenoten. Pas toen hij zich tien jaar later begon in te zetten voor een rechtstreekse verbinding tussen Brugge en de zee vond hij een aandachtig publiek.

Koning Leopold II volgde dit alles aandachtig. Hij schreef in 1882 met eigen penningen een prijsvraag uit waaraan 25.000 goudfrank was verbonden. Hij vroeg om voorstellen voor de verbetering van de Belgische kusthavens. In die periode hadden zowel de koning als de liberale regering meer sympathie voor Oostende dan voor Brugge en Heist. De prijs werd weggekaapt door een Oostendsgezinde ingenieur. De Maere had verloren en Brugge met hem.

In datzelfde jaar waren er verkiezingen. Het Brugse parlamentslid Adolphe De Vrière had zich enige kritische bedenkingen laten ontvallen over Brugge-Zeehaven en had zich onthouden bij de eindstemming van de commissie die het project van A. De Maere moest beoordelen. Hij leed een bijzonder zware verkiezingsnederlaag. Niemand twijfelde eraan dat die te wijten was aan De Vrière's weifelende houding over de havenkwestie. De Brugse politici hebben hieruit eens en voor goed de les getrokken: nooit of te nimmer en tot op vandaag heeft er ook maar één onder hen het nog gewaagd om publiek een kritisch woord over de haven te uiten !

Graaf Visart de Bocarmé bleef van zijn kant op de bres staan, vertrouwde verder op De Maere en verklaarde in de gemeenteraad dat een veldslag verliezen niet wou zeggen dat men de oorlog verloren had. 'Brugge-Zeehaven is voor ons een kwestie van leven of dood' zo betoogde hij, 'waarbij wij niet moeten rekenen op steun van de regering of van andere steden, maar moeten weten dat ons lot uitsluitend in onze eigen handen ligt.' In Brugge bleef men dus strijden, vergaderingen beleggen, moties goedkeuren, pamfletten uitgeven, studiesyndicaten oprichten, petities ondertekenen. Stilaan liet dit toch sporen na en begonnen in Brussel meer positieve geluiden te weerklinken. Begin 1890 verklaarde een vooraanstaand parlamentslid, Paul De Smet de Naeyer, dat niet alleen Brugge maar gans België gediend was met de bouw van een aanloophaven aan de Belgische kust. Hij werd hierin bijgetreden door de minister van openbare werken L. De Bruyn die voor het eerst officieel de stelling verdedigde dat het er niet zozeer om ging in Brugge een nieuwe binnenhaven te bouwen, maar wel om aan de kust zelf een snelhaven in diep water aan te leggen.

Weer werden er commissies opgericht, plannen gemaakt en bediscussieerd en op 4 november 1892 werd een plan goedgekeurd, ingediend door de ingenieurs Louis Coiseau en Jean Cousin. Het bevatte twee bestanddelen: een snelhaven aan de kust en een binnenhaven in Brugge, met elkaar verbonden door een zeekanaal. De ontwerpers wier voorstellen werden afgewezen, onder wie baron de Maere en ingenieur De Mey, reageerden erg kritisch, maar dit waren nog slechts achterhoedegevechten. Op 23 augustus 1895 keurden de kamerleden met 102 tegen 14 stemmen het wetsontwerp goed, houdende uitvoering van Brugge-Zeehaven.

Toen dit per telegram in Brugge bekend werd, barstte een nooit eerder geziene vreugderoos los. De ganse nacht werd gefeest. Het geloof in een nieuwe toekomst was unaniem. Ook in de volgende weken werd nog uitbundig feest gevierd en werd onder meer een zegestoet georganiseerd waaraan alles deelnam wat Brugge aan grote en kleine verenigingen rijk was.

Einde 1895 werd de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen opgericht. Die kreeg voor 75 jaar de concessie over de havenuitbating en dit vanaf de datum van definitieve afwerking (dit werd 1907). Een conventiewet regelde de financiële inbreng van Rijk, provincie, stad en de nieuwe vennootschap.

Toen kon het werk beginnen. Aan de kust werd de gebogen dam of môle gebouwd die 2,5 kilometer in zee strekte. Daarachter werd de opening gegraven die het vertrekpunt was

voor het zeekanaal, tien kilometer lang, loodrecht op Brugge gericht, waar het uitmondde in de nieuwe binnenhaven, bestaande uit twee handelsdokken. Daarnaast werd het neogotische burelencomplex opgericht. Ter gelegenheid van de havenwerken slurpte Brugge gebiedsdelen op van de gemeenten Dudzele, Lissewege, St. Andries, Koolkerke, Heist, terwijl de volledige gemeente Sint-Pieters-op-de-Dijk bij Brugge kwam. In totaal werd dit een gebiedsuitbreiding van drieduizend hectaren. Vóórdien was Brugge nauwelijks vijfhonderd hectaren groot. De bouw van het ganse complex duurde negen jaar en is er gekomen op initiatief van burgemeester graaf Visart de Bocarmé.

Op 29 mei 1905 werd de nieuwe haven opengesteld. De enthousiaste inhuldiging, in aanwezigheid van koning Leopold II, die met zijn jacht gearriveerd was in de haven van Heist-Zeebrugge, en vergezeld was van kroonprins Albert en zijn echtgenote Elisabeth, vond plaats op 23 juli 1907. Hij werd verwelkomd door ingenieur M. Nyssens-Hart, afgevaardigde bestuurder van het havenbestuur. Te dier gelegenheid werd ook een medaille uitgegeven in opdracht van het stadsbestuur om deze heuglijke gebeurtenis te gedenken. Aan Godefroi(d) Devreese werd gevraagd een medaille te vervaardigen. De medaille kreeg een diameter van 75 mm. Het slagmateriaal en de uitvoering gebeurde in het atelier Janvier & Duval te Parijs. Er werden vierhonderd exemplaren vervaardigd in brons, dertien exemplaren in zilver en één exemplaar in goud. Dit werd na de inwijdingsplechtigheid aan Koning Leopold II overhandigd in een etui samen met een zilveren en een bronzen exemplaar.

Ontwerptekeningen voor de medaille door Godefroi(d)² Devreese³ (Willenz nr.64)

Op de voorzijde wordt het hoofd van koning Leopold II afgebeeld naar links.

Omschrift : .BRUGGE. .ZEEHAVEN. .1907. Gesigneerd rechts onderaan tegen de rand : G.DEVREESE .

Op de keerzijde zien we de stadswallen van Brugge. Een zittende figuur, die de aloude Vlaamse stede voorstelt, toont aan een van haar zonen het panorama van de nieuwe haven. Links komt een cherubijn naar haar toe. Hij draagt een hoorn des overvloeds van waaruit vruchten en bloemen neerdalen. Rechts op de achtergrond zien wij de silhouetten van de Sint Salvatorkathedraal en het belfort. Links staat de havenmuur van Zeebrugge afgebeeld waarheen een paar schepen varen. Langs weerszijden van de figuren worden op de muren de wapenschilden van Vlaanderen en van Brugge afgebeeld.

Wekenlang vierde men uitbundig feest. De hoofdelementen ervan verwezen naar het glansrijk verleden van de stad. Een prestigieuze tentoonstelling was gewijd aan de in Brugge gestichte Orde van het Gulden Vlies (1430). Een Gouden Boomstoet, gevolgd door het Wapenpas van de Gouden Boom evoceerde het huwelijk in Brugge van Karel de Stoute en Margaretha Van York (1468). Dit was Brugge op zijn best en op zijn feestelijkst.

Wie even kan tellen, zal zien dat in 2007 het eeuwfeest van deze heuglijke gebeurtenis wordt herdacht. De Zeebrugse haven is er een van Europees belang geworden, met een steeds toenemende trafiek en in volle expansie.

Brugge-Zeebrugge begon aan een historisch hoofdstuk dat jammerlijk in 1914 onderbroken werd door W.O. I en in 1940 door W.O. II.

De echte doorbraak voor de haven van Brugge kwam er in de tweede helft van de jaren '60 met een schaalvergroting van de schepen, de opkomst van het roll-on/roll-off verkeer en de containerisatie. Vanaf 1972 werd de buitenhaven uitgebouwd en toegankelijk gemaakt voor de grootste zeeschepen. De Vandammesluis (500 m lang en 57 m breed) geeft toegang tot de achterhaven, uitgerust met terminals voor nieuwe wagens, stukgoederen, fruitladingen, containers, en voor opslag en distributie van de meest diverse goederen en exotische producten. De nieuwe haven van Brugge-Zeebrugge werd officieel geopend door Koning Boudewijn op 20 juli 1985.

Met 39,4 miljoen ton goederenverkeer is 2006 een recordjaar geworden. Zeebrugge behandelt de grootste containerschepen (+ 8000 TEU); is de snelst groeiende containerhaven (1,65 miljoen TEU) in de Hamburg-Le Havre-regio en is wereldleider voor transit en distributie van nieuwe wagens (1,9 miljoen).

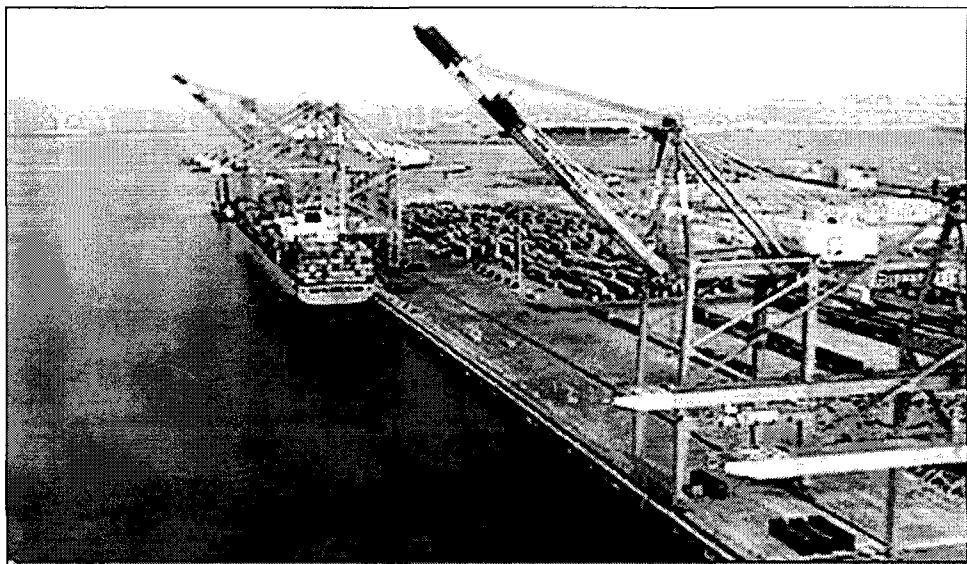
In die 100 jaar is bewezen dat de "denkers van toen" die de haven gestalte gaven en uitbouwden realistisch bijgedragen hebben tot de welvaart en tewerkstelling van Brugge en onze regio: vermelden we o.a. baron de Maere, Julius Sabbe, Cousin en Coiseau, Pierre Vandamme in het verleden, Fernand ridder Traen en ir. Joachim Coens, beiden voorzitter-gedelegeerd-bestuurder MBZ n.v. in het heden.

Inhuldiging van het Albert II dok.

Op 7 juli 2007 hebben prins Filip en prinses Mathilde en de Zeebrugse voorhaven het Albert II-dok officieel geopend. Ze vervingen koning Albert II die in revalidatie was na een heupoperatie. De opening van het dok is meteen één van de belangrijkste gebeurtenissen naar aanleiding van het eeuwfeest van de haven.

Het Albert II-dok kan de grootste containerschepen ter wereld ontvangen. Het dok zal op korte termijn bijdragen tot een aanzienlijke volumeverhoging in Zeebrugge. Het is het laatste dok dat in de voorhaven wordt aangelegd. Als straks alle kaaimuren er zullen staan, zit de Westelijke voorhaven vol.

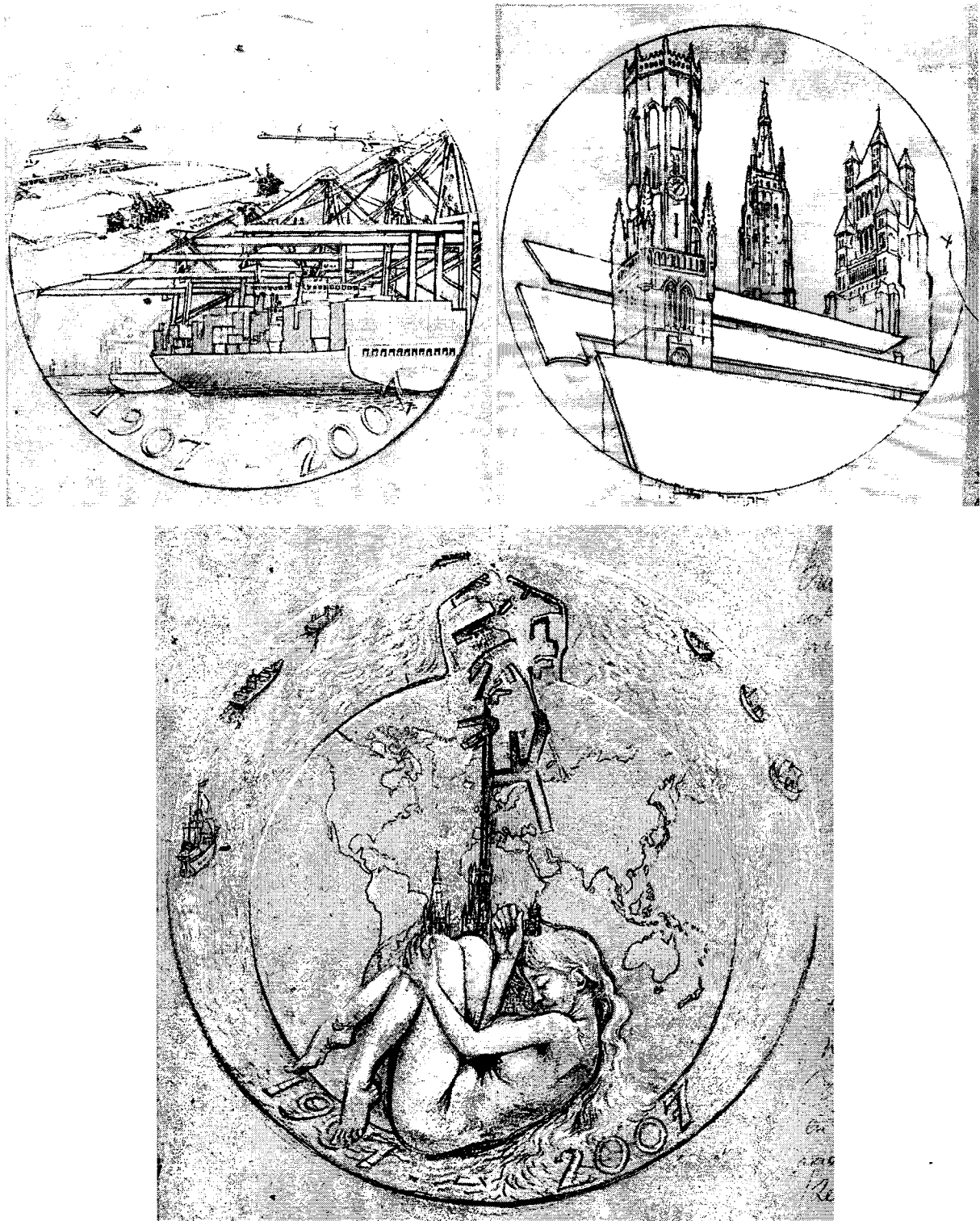
De Herdenkingsmedaille.

Uiteraard heeft het havenbestuur er ook deze keer aan gehouden om ter gelegenheid van het eeuwfeest een kunstmedaille te laten vervaardigen. Als kunstenaar werd gekozen voor de jonge “ingeweken” Bruggeling Beni Debacker⁴. Deze beeldhouwer en stempelsnijder is fameus voor zijn zeer realistische portretten en allegorieën. Ook dit maal heeft hij heel zijn kunnen gebruikt om een waar juweel van een medaille te creëren. Uiteraard werden eerst een aantal voorontwerpen gemaakt, die na kritisch onderzoek gewijzigd of verworpen werden. Hierna een overzicht van enkele ontwerpen van voor- en keerzijde.

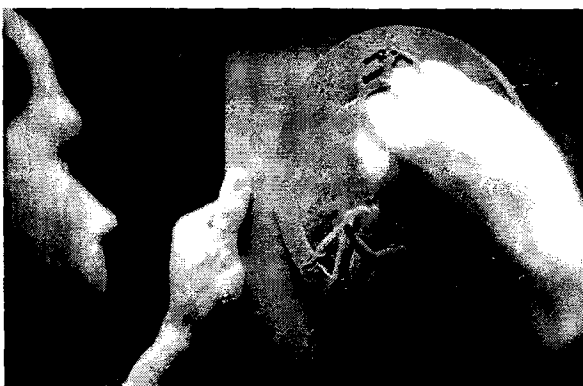
Voorzijde :

Keerzijde :

De uitvoering van het ontwerp gebeurde in het atelier van de heer Debacker. Hoe dit stilaan vorm kreeg, zien we in volgend kort fotoverslag.

Van deze ontwerpen in klei werden afgietsels gemaakt in polyurethaan die moesten dienen om de definitieve matrijzen te vervaardigen.

Het resultaat, tenslotte, is een prachtige medaille, gerealiseerd door Mauquoy Group uit Grobbendonk, Ø 50 en 70 mm in brons.

De kroonprins ontving een exemplaar in vermeil, zilver en brons in schrijn.

Opdrachtgever is het Havenbestuur van Zeebrugge (MBZ) nv Isabellalaan 1 8380 Zeebrugge.

De kunstenaar beschrijft zijn medaille als volgt :

voorzijde: portret van Zijne Majesteit Koning Albert II 7-7-7

Op de 7de dag van de 7de maand van het jaar 7 van de 21^e eeuw ($3 \times 7 = 21$) zou door Koning Albert II het zuidelijk dok in de nieuwe westelijke voorhaven van Zeebrugge ingehuldigd worden. Helaas kon de koning hierbij niet aanwezig zijn (nieuwe heup) en werd deze taak waargenomen door kroonprins Filip en prinses Mathilde.

keerzijde: "Brugge die schone" en de nieuwe wereldhaven Zeebrugge 1907-2007.

Geborgen in de wereld ligt de allegorische figuur "Brugge die schone", verzonken in een soort foetale slaap, te dromen van het grootse maritieme verleden van de stad Brugge en de nieuwe ZEEhaven van BRUGGE.

Als navelstreng is er nu via het Boudewijnkanaal, de teloorgegangene Zwinarm vervangend, een nieuwe verbinding tussen de stad en de op de wereldkaart geplaatste haven van Zeebrugge.

Door de compositie van het havenmodel op het bovenaan naar voren hellende vlak dat de wereld voorstelt, wordt maximaal reliëf en aandacht bekomen voor de haven van Zeebrugge.

Als haren van "Brugge die schone" stromen de Reien van Brugge onmerkbaar over in de golven van de wereldzeeën.

De schepen van vroeger en nu varen overal op deze zeeën naar de haven van Zeebrugge (kraak, viermaster, vissersboot, cruiseschip, LNG-schip, roro-schip en containerschip).

Alle handelsrelaties vinden hun thuisland en de haven van Zeebrugge terug op de globe, evenals de locatie van hun vestiging in de haven.

¹ **RO TSAERT Octave (Brugge, 1885 – Brugge, 1964)**

Beeldhouwer, tekenaar. Opleiding aan de Academie te Brugge en aan het Nationaal Hoger Instituut te Antwerpen. Verbleef in 1914 met een leerling in de abdij te Maredsous en raakte er onder de indruk van het monnikenleven. Reisde na de Eerste Wereldoorlog naar Parijs. Ontwerper van o.m. religieus werk (heiligen- en apostelbeelden, monniken, madonna's), composities met figuren, borstbeelden, (kinder)portretten, figuren. Laureaat Prijs voor Beeldhouwkunst West-Vlaanderen (1929). Verschillende beelden te Brugge, o.m. het Pax-beeld (1924), bronzen buffels aan de Canadabrug, het standbeeld van Koning Albert I nabij het station. Als tekenaar en schilder voorkeur voor o.a. landschappen en portretten. Was van 1932 tot 1950 leraar aan de Academie te Brugge. Vermeld in het "Lexicon van West-Vlaamse Beeldende Kunstenaars II". (Info : Arto, Piron).

² De geboorteakte van Godefroi Constantin Devreese, gedagtekend 21.8.1861 (19.8.1861), opgesteld door het Stadsbestuur Kortrijk en berustend in het Rijksarchief aldaar onder nr. 130 van het archief van Burgerlijke Stand Kortrijk folio 1861/77 v°, hanteert de schrijfwijze voor de voornaam Godefroi (zonder eind -d).

³ **DEVREESE Godefroi (Godefroid) (Kortrijk, 19 augustus 1861 – Elsene, 31 augustus 1941)**

Beeldhouwer en medailleur. Zoon van de beeldhouwer Constantin Devreese. Opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten te Kortrijk. Werkt in het atelier van zijn vader en studeerde, aansluitend, aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Brussel (Eugène Simonis en Charles Van der Stappen.) Vestigt zich in 1881 definitief te Schaarbeek en laat er zich een atelier oprichten door zijn vriend Victor Horta. Tweede Prijs van Rome (1885), Grote Prijs Beeldhouwkunst (1889). Onderneemt vanaf 1889 verscheidene buitenlandse reizen. Auteur van gedenktekens, o.m. van Het Groeningemonument in Kortrijk (1906). Wijdte zich vanaf 1895 gedeeltelijk aan de medaillekunst en maakt meer dan 400 medailles en plaketten. Hij liet zich daarbij inspireren door de Franse medailleurs Louis Roty en Jules Chaplain. Hij wordt beschouwd als de vernieuwer van de medaillekunst in ons land. Hij heeft meerdere muntontwerpen op zijn naam. Werk in de Musea van Antwerpen, Brussel en Kortrijk.. (Info : Arto, Piron).

⁴ **DEBACKER Beni (Izegem, 20 januari 1970 – Koolkerke)**

Beeldhouwer, restaurateur. Volgde les aan de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten te Brugge. Kreeg de Floris Van Ackerprijs voor natuurtekenen (1987), Laureaat Beeldende kunsten in 1988. Volgde twee jaar Vrije Grafiek in het St. Lucas instituut te Gent. Na zijn legerdienst volgde hij een cursus steenhouwen te Ieper bij Georges Verfaillie. Was daarna werkzaam (bij Arthur Vandendorpe) in restauratie van stenen beeldhouwwerk o. a. aan de Sint Salvator-kerk te Brugge en aan het huis "de Grote Sterre" te Damme. Sedert 1987 zelfstandig beeldhouwer en lesgever bij Vorming plus Brugge (volkshogeschool) tekenen en beeldhouwen. Een paar recente realisaties :

- Achterstevenbeelden en friezen van het galei "Genua cultuurstad 2004".

- Medaille 50-jarig bestaan EGMP Zuid-West-Vlaanderen
- Sculpteerwerk als trofee plus prijs 2007 (voor Plus-Uitzendkrachten Antwerpen)
- Madonna van het scapulier : Blankenberge.
- Nam in 2004 als medailleur deel aan de F.I.D.E.M.-tentoonstelling te Seixal, Portugal. Is eveneens geselecteerd voor deelname in 2007 aan de F.I.D.E.M. tentoonstelling te Colorado Springs, V.S.
- Realiseerde in 2007 de eeuwfeestmedaille voor de Brugse zeehaven.

Adres : Pauverleutstraat 2, 8000 Koolkerke (Brugge) Tel. 050.61.67.26).

LA SECTION BRUXELLOISE DE L'ASSOCIATION GENERALE DE LA PRESSE BELGE SES GALAS – SES MEDAILLES (SUITE 4)

par Marc VANCRAENBROECK

Dans le « Flash Médailles » 2003/2-20, je lançais un appel pour la recherche de médailles des galas de la presse qui fut entendu par notre ami Jean Desaldeler qui m'a trouvé la médaille du gala de 1951, en même temps qu'une plaquette dédiée au président de la Presse bruxelloise.

Le 17 décembre 1951, en présence de S.M. le roi Baudouin, furent exécutés les œuvres suivantes :

- 1) le ballet « La Bouquetière de la Violette »,
musique d'André-Modeste Grétry ;
- 2) le ballet « Reflets », musique de Franz Liszt,
ces deux œuvres, dirigées par Robert Ledent ;
- 3) l'acte de la folie, de « Lucia di Lamermoor », musique de Gaetano Donizetti,
dirigé par Maurice Bastin ;
- 4) l'ouverture de « Leonor III », musique de Ludwig van Beethoven, dirigée par
Corneille de Thoran ;
- 5) le ballet « Symphonie », musique de Georges Bizet, dirigé par René
Defossez.

La couverture du programme était due au peintre Toussaint.

La plaquette, décrite ci-dessous, due à Herman Heusers, fut remise à cette occasion.

Dr./ Saint-Michel, en armure et auréolé, tient son épée, la pointe vers le bas, dans la main droite ; sa main gauche tient un petit bouclier rond portant une croix. Il se tient debout sur le démon, qui appuie son avant-bras gauche contre les jambières du saint, ses deux poignets étant menottés.

A gauche, la lettre « V », stylisée ; à droite, la lettre « B », stylisée (Ville de Bruxelles).

Nom du médailleur le long du bord droit, devant la lettre B.

Rv./ Dans la partie supérieure : l'Hôtel de Ville de Bruxelles, flanqué, à gauche des tours de la cathédrale des SS. Michel et Gudule, à droite du Palais de Justice.

Dans la partie inférieure, un goujon, entouré de deux lions assis, porte :

GALA/DE LA/PRESSE / A (nom d'un dédicataire)/**17-12-1951**

Signature de l'éditeur, **J.FISCH**, sous une branche de laurier, en bas à droite.

- /1951, Fisch, 79,85 x 57,15 mm, bronze

NOTE: notre ami Willy Faes m'a signalé que dans la collection de feu Thérèse Faes, figuraient deux variantes, en bronze argenté, de cette plaquette (reprise au catalogue de la maison FISCH sous les numéros 414 et 414 bis)

a) au droit, signature de l'éditeur ; au revers, goujon gravé : U.S/1924/ - bronze argenté

b) au droit, le bouclier de Saint-Michel est remplacé par une composition représentant le billot du boucher, sur lequel sont posés un hachoir, une scie et un fusil¹ ;

au revers, le goujon porte l'inscription suivante :

légende circulaire ∩ : **SYNDICAT UNION BOUCHERS
CHARCUTIERS**

dans le champ : **BRUXELLES / ET / ARRONDISSEMENT /**

¹ Fusil : affiloir constitué d'une tige cannelée d'acier dur, munie d'un manche, sur laquelle on donne du fil à un outil tranchant, préalablement affûté (voir aussi aiguisoir)

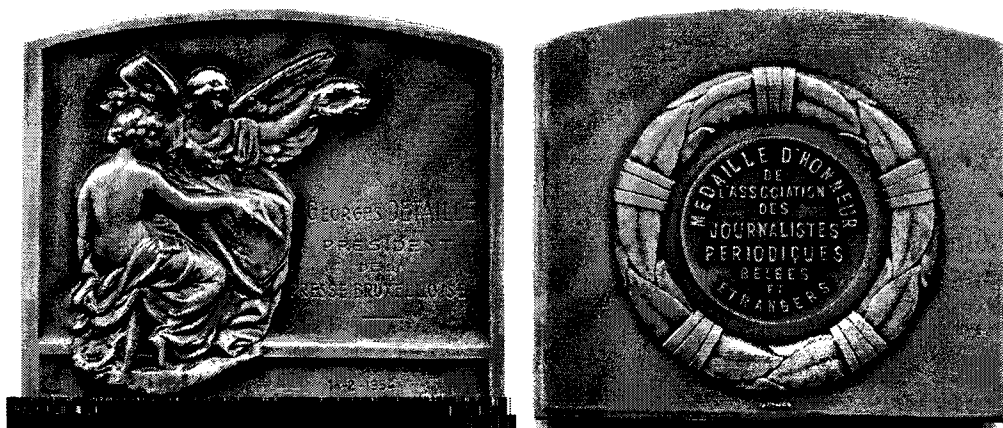
**INAUGURATION / DES BANNIERES /
1894-1941 / HOMMAGE DE / RECONNAISSANCE**

bronze doré.

Médaille d'honneur à Georges Detaille

Michel

Dr./ Deux personnages féminins, à gauche, dont une femme assise, le dos nu, tient une palme, l'autre, debout, ailée (la Renommée ?) brandit une couronne de laurier.

A droite : A / **GEORGES DETAILLE/PRESIDENT/DE LA/PRESSE BRUXELLOISE**

A l'exergue, à gauche, signature **MICHEL**² ; à droite **14-2-1954**

Rv./ Dans le champ, une couronne de laurier entourant :

² René MICHEL, né à Saint-Gilles (Bruxelles), le 8 octobre 1915, décédé à Laeken le 23 octobre 1988.

Victor MICHEL, né à La Louvière, le 2 juillet 1902, décédé à Laeken le 7 août 1984.

L'atelier des Michel était spécialisé dans la fabrication de couverts. Ils éditaient également des médailles commercialisées sous le nom de « Le médaillier belge ». Ils possédaient tout le matériel nécessaire pour ce type d'activité : tour à réduire, presse, etc. ... Ils ne faisaient pas vraiment partie de la corporation des De Greef, Mauquoy, Fisch, Fonson, Monnaie Royale, Walravens, etc. Ils faisaient un peu « cavalier seul ». La patine des ouvrages est bonne et la gravure et la finition, impeccables.

**MEDAILLE D'HONNEUR/DE/L'ASSOCIATION/DES/JOURNALISTES/
PERIODIQUES/BELGES/ET/ETRANGERS**

En dessous : **MICHEL**

- , Michel, 55,85 x 63,80 mm, bronze, cintrée du haut.

*

Qu'il me soit permis de remercier notre ami Faes pour avoir attiré mon attention sur les variantes de la plaquette de Heusers et m'avoir fourni les renseignements sur la maison Michel.

Je remercie également monsieur Jacques Fiévez qui m'a procuré des renseignements sur le programme du gala de 1951.

KANAAL GENT – TERNEUZEN

door Dr. G. STAUTEMAS

Het kanaal van Gent naar Terneuzen verbindt de stad Gent met de Westerschelde, waardoor de stad een rechtstreekse verbinding heeft met de Noordzee. Het heeft een lengte van 32 km, daarvan 18 km op Belgisch grondgebied en 14 km op Nederlands grondgebied. Het is in 1827 in gebruik genomen.

Van vitaal belang voor een stad zijn de verbindingsmogelijkheden. In vroegere eeuwen betrof het vooral de waterwegen. Het is dus niet verwonderlijk dat de Gentenaars er voortdurend naar streefden een zo goed mogelijke uitweg naar zee te bekomen en te behouden. De mate waarin zij daar in slaagden illustreert dan ook goed de ontwikkeling van de stad.

In dit kort overzicht focussen we vooral op de medailles die de geschiedenis van het kanaal illustreren.

Een beetje geschiedenis.

In de 13^e eeuw (1269) verleende Margaretha Van Constantinopel, gravin van Vlaanderen, aan de stad Gent de machtiging door het graven van het kanaal De Lieve een verbinding te maken met de golf van het Zwin en de steden Damme en Brugge.

In 1547(26 mei), zo'n drie eeuwen later - toen het economisch zwaartepunt zich van het Zwin naar Antwerpen en de Westerschelde verplaatste - verleende Keizer Karel het octrooi om Gent te verbinden met de Schelde en in 'Het Sas van Gent' een sluis te bouwen (De Sasse Vaart).

Bij de vrede van Munster echter (1648) werd de Schelde voor Gent gesloten en kon van het kanaal geen gebruik meer gemaakt worden. De uitweg naar zee verliep toen doorheen de Brugse vaart (geopend in 1621), die verlengd (tot Oostende) en verdiept werd zodat de toenmalige zeeschepen ook in Gent konden aanleggen (1676).

In 1815, onder de regering van koning Willem I, werd de vrije scheepvaart op de Schelde terug toegelaten. Maar het kanaal was tot aan het 'Sas van Gent' zozeer verzand dat het niet meer bruikbaar was.

Bij koninklijk besluit van 1823 werd het kanaal aanzienlijk verbreed en verlengd tot in Terneuzen onder de leiding van de ingenieurs van de 'Waterstaat' Jan-Felix Noël en Pieter van Diggelen. Op 6 juni 1826 werd de eerste steen gelegd van de grote sluis van Terneuzen.

Op 18 november 1827 kon het nieuwe kanaal plechtig geopend worden. De afmetingen waren toen 4,5 meter diep tot Sas van Gent en 2,5 meter diep tot Gent. De breedte van het kanaal was op de bodem 10 meter en op waterspiegelniveau 24 meter.

De opening ging gepaard met grootse festiviteiten zoals te lezen is in het officieel programma en in Gent werd er ook een kosteloze broodbedeling voor de armen georganiseerd. De koning, door rouw in de familie verhinderd, liet zich vertegenwoordigen door de heer Pieter Van Doorn, gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

Opening van het Kanaal VAN NEUZEN NAAR GENT. PROGRAMMA <i>Voor de Feestviering der plegtige Opening van het Kanaal van Neuzen naar Gent, op den 18 november 1827, geboortedag van Keizerlands Koninkrijks Koningin.</i> Te Neuzen. ARTIKEL 1. Het feest zal op den 18^{den} november, des morgens te zeven uren, worden aangekondigd door salvo's van het geschut der Gentsche Societeit <i>Utopia</i>, hetwelk in de nabijheid der westelijke sluis te Neuzen geplaatst zal zijn. ART. 2. In den voormiddag ten elf uren zal het geschut andermaal worden gehoord tot een teeken der vereeniging van de burgerlijke en militaire Autoriteiten, welke door het plaatselijk Bestuur op het Raadhuis zullen worden ontvangen.	(2) ART. 3. De Autoriteiten vereenigd zijnde, zal eene Kommissie uit Gedeputeerde Staten der twee Provinciën, vergezeld van de Kommissarissen voor de regeling van het feest en geëscorteerd door een detachement Kavalerie, zich begeven naar het verblijf van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Oost-Vlaanderen, 's Konings Vertegenwoordiger bij de plegtigheid, ten einde hem derzelver opwachting te maken en te verzoeken om zich naar het Raadhuis te begeven, alwaar de Gedeputeerde Staten van beide Provinciën zich tot zijne receptie gereed zullen houden. ART. 4. Op den middag zal men gezamenlijk onder het lossen van het geschut de kunstwerken gaan bezichtigen en zich vervolgens naar de westelijke sluis begeven, alwaar tot de plegtige opening van het kanaal zal worden overgegaan, waarvan de afloop mede door het geschut zal worden aangekondigd. De Gentsche Muzijk Societeit van <i>Sinte Cecilia</i> zal zich bij die gelegenheid doen hooren. ART. 5. Na den afloop der plegtigheid in het voorgaande artikel vermeld, zal 's Konings Vertegenwoordiger zich met de, tot het feest genoodigde burgerlijke en militaire Autoriteiten, in de daarvoor gereedgemaakte voertuigen inschepen, welke schepen in de volgende orde de sluisen zullen doortrekken en onmiddellijk daarna, de reis door het kanaal naar Sas van Gent aannemen, als: De Bargie van Gent, op welke de Societeit van <i>Sinte Cecilia</i> geplaatst zal zijn, mitsgaders de Societeit van <i>Utopia</i> met haar geschut. Een Jagt, met de Ingenieurs van den Waterstaat en de Concessionarissen van het kanaal. 's Konings Jagt <i>Juno</i>, waarop zich de Kommissaris des Konings zal bevinden, vergezeld van de voornaamste burgerlijke en militaire Autoriteiten. Een jagt voor die Autoriteiten, welke zich niet op de <i>Juno</i> zullen bevinden. En eindelijk de zeeschepen en binnenlandsche voertuigen, aan welke de vergunning zal gegeven zijn om tot het gevolg te behooren. Een detachement Kavalerie zal langs het kanaal volgen.
---	--

(3)

Te Sas van Gent.

ART. 6.

De aankomst van den stoet te Sas van Gent, zal door geschut worden aangekondigd.

Het Kollegie van Burgemeester en Schepenen zal 's Konings Vertegenwoordiger bij de ontschepingsplaats opwachten en Zijne Excellentie naar het voor denzelfden geschikt verblijf vergezellen.

ART. 7.

Een uur daarna zal het banquet een aanvang nemen.

Het geschut zal de vereeniging daartoe aankondigen.

De Societeit van *Sint Cecilia* zal gedurende hetzelfde, muziekstukken uitvoeren.

ART. 8.

Des avonds zal de stad geillumineerd zijn en zal er een vuurwerk worden afgestoken, ook zullen er serenaden worden gegeven.

Den 19^{den} november.

ART. 9.

Des voormiddags te negen uren, zal 's Konings Kommissaris vergezeld van de burgerlijke en militaire Autoriteiten, met dezelfde schepen en in dezelfde orde, de reis naar Gent vervolgen.

Een kanonschot zal de inscheeping, herhaalde salvos en het muziek, zullen het vertrek aankondigen.

Te Gent.

ART. 10.

Des middags, zal het klokkenspel het feest aankondigen.

ART. 11.

Des namiddags ten een uur, zal zich de Stads-Regering in hare gewone raadzaal ten Stadhuis vereenigen, ook zullen op dat uur de Gilden en verdere Societeiten der stad, in de groote benedenzaal van het Stadhuis bij een komen.

(4)

ART. 12.

De Generaal Majoor plaatselijke Kommandant, zal worden verzocht, eenige detachementen Kavalerie en Infanterie, op de Botermarkt geschaard te doen staan.

ART. 13.

De Regering zal zich te half twee uur, met de hierbovengenoemde Gilden en Societeiten door het Stadsmuzijk voorafgegaan, en door gemelde detachementen gevolgd, naar de Sassche poort begeven, om aldaar 's Konings Kommissaris af te wachten.

ART. 14.

De aankomst van Zijne Excellentie, zal door salvos van het geschut worden aangekondigd.

De Burgemeester aan het hoofd van den Raad, zal hem bij de ontschepingsplaats gaan ontrangen, onder aanbieding van Eere-wijn.

ART. 15.

Daarna zal men zich in plegigen optogt stadwaards begeven en 's Konings Vertegenwoordiger naar het Gouvernements-hotel begeleiden.

De Stoet zal den volgende weg nemen:

De Voormuide, Slijpstraat, korte en lange Steenstraten, Geldmunte, Groenmarkt, Korenmarkt, Veldstraat, Zonnestraat, Wapenplaats, Vilderstraat, Kalanderberg en Oranjestraat.

Bovengemelde straten, zullen versierd zijn.

ART. 16.

Op het Raadhuis zal des namiddags te vier uren een groot banquet en des avonds ten acht uren een luisterrijk bal worden gegeven.

ART. 17.

Ten zelfden dage zal door de tussenkomst van het Bureau van Weldadigheid, eene algemeene buitengewone uitdeeling van brood aan de Armen der Stad worden gedaan.

Te GENT, bij A. B. STÉVEN, Drukker van het Provinciaal Bestuur.

Ter dier gelegenheid werden een gedenkpenning en jetons geslagen.

Gedenkpenning.

J.P. Braemt (1796-1864) / 1827 / R - S - Au & Ag & Ae - 46

Vz: FLUVIIS. EXUNDANTIBUS. NAVIBUSQUE. NOVA. IN OCEANUM. VIA.
MDCCCXXVII

Aan de voet van een allegorische voorstelling van de zee (Neptunus staande op het voordek van een schip) zit Vlaanderen (een vrouw) met de hoorn des overvloed.

Onder de afsnede: **REGI.OPT.ORDD.FLAND.ORIENT./ET ZELAND.**
CUM.SENAT.GAND./GRATI. / Rechts van de vrouw langs de rand: **Braemt F.**

Kz: **GUILIELMUS I. BELGARUM REX.** Naar links gekeerd hoofd van koning Willem I in profiel met onder de halsafsnede **BRAEMT F**(ecit)

Jeton.

s.s. / 1827 / R – S – Ae – 22

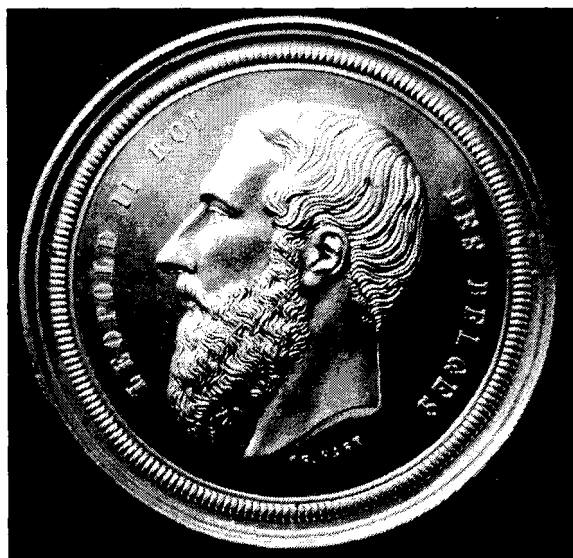
Vz: Binnen een lauwerkrans: **Kanaal / van / Neuzen op Gent / Geopend / den XVIII NOV.**
/ MDCCCXXVII

Kz: Landbouw en koophandel. Vijf korenaren met onderaan links een mercuriusstaf en rechts een truweel, beiden gescheiden door een ster.

Tussen 1830 en 1841 was er geen vaart door het kanaal van Gent naar Terneuzen, aangezien Nederland de Westerschelde had afgezet na de onafhankelijkheid van België. De Belgische generaal Niellon liet ter hoogte van Zelzate palen in het water plaatsen om te voorkomen dat Nederlandse schepen Gent zouden bereiken. Het kanaal verzandde en pas in 1841, na het uitbaggeren, kon de scheepvaart hersteld worden.

De laatste 'politieke' hinderpaal voor de vrije toegang naar zee werd in 1863 uit de weg geruimd toen België de Scheldetol afkocht.

Vanaf 1870 werd het kanaal verdiept en verbreed en hinderlijke bochten zoals in Langerbrugge, Rieme, Rodenhuis en Zelzate werden weggewerkt. In Zelzate werd het kanaal ook verlegd via een nieuwe kanaalarm. Dit werd op 2 juni 1879 in Zelzate plechtig ingewijd en met de uitgifte van een penning blijvend herdacht.

P. Hart / 1879 / R – S – Ae – 60

Vz: Souvenir offert par MM. Couvreur & Hersent, entrepreneurs. / Inauguration / de la / nouvelle section / du / canal maritime / de / Gand à Terneuzen - Selzaete / le 2 juin 1879.

Kz: Hoofd van Léopold II in profiel naar links. Rond de rand: LEOPOLD II / ROI DES BELGES. In de halsafsnede P. Hart.

Na de officiële toespraken voeren drie booten door het kanaal naar Gent. Het waren: CAPULET (kapitein Mac-Lean) JOHN BLADWORTH (kapitein Eyra) VICTORY (kapitein Lumley). Aan ieder van hen werd een ingelijste medaille ten geschenke gegeven.

De kader met de ingelijste medailles en goudopdruk (op een zwarte ondergrond) is gemaakt door de firma Ch. MASSONNET, Faubourg Sint Denis, n° 48, Paris.

In 1881 begonnen de Nederlanders met de verbreding en verdieping van het kanaal. Op het grondgebied van Sas van Gent groef men een derde kanaalarm en plaatste een nieuwe sluis die op 1 september 1885 werd afgewerkt. Het kanaal was op dat moment 675 meter diep, 17 meter breed op de bodem en 68 meter breed aan de waterspiegel.

De werken tussen Zelzate en Gent werden voltooid ter gelegenheid van de grote internationale tentoonstelling in 1913. Als herdenken aan de toenmalige feestviering werd een medaille uitgegeven.

Vz: Tak met eikenbladen rechts langs de rand. **Kanaal / van / Gent – Terneuzen / Voltooiing der werken / Feestviering / 22 juni 1913.**

Kz: De maagd van Gent, gezeten voor een afsluiting met links een leeuw en rechts een wapenschild met de Gentse leeuw erop.

In het Nederlands-Belgisch traktaat van 20 juni 1960 werden nieuwe afspraken gemaakt ten aanzien van verbreding en verdieping van het kanaal. Een deel van het dorp Sluiskil zal hierbij in het kanaal vallen. In 1963 werden twee nieuwe sluizen in Terneuzen gegraven, één voor de binnenvaart en één voor de zeevaart. De oude sluis bij Sas van Gent werd gedempt en maakte plaats voor de oprit van de nieuwe brug en het Keizer Karelplein.

Op 19 december 1968 wordt het vernieuwde kanaal in gebruik genomen door koningin Juliana en koning Boudewijn. In het gezelschap van een delegatie van ambtenaren en bedrijven die aan de bouw hebben meegewerkt varen zij met de Prinses Margriet, een van de boten van de Provinciale Stoombootdienst uit Zeeland, het kanaal af naar Gent.

Ter dier gelegenheid gaf het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen een kunstmedaille uit.

De uitreiking vond plaats op 19 november 1969. Voor beide vorsten was een gouden medaille in een bijhorend schrijn voorzien. De bronzen exemplaren (500) werden onder de genodigden verdeeld.

Van den Meersche Gustaaf (1891-1970) 1969 Fonson / R – S – Ae – 70

Vz: Hoofd van koning Boudewijn in profiel naar links. Handteken rechts.

Onder langs de rand: **Gent- Terneuzen 1968 / Oost-Vlaanderen aan Z.M. Boudewijn Koning der Belgen.**

Kz: Hoofd van koningin Juliana in profiel naar links. Handteken rechts.

Onder langs de rand: **Gent-Terneuzen 1968 / Oost-Vlaanderen aan HJ.M. Juliana, koningin der Nederlanden.**

In 1977 herdacht men de honderdvijftigste verjaardag van de opening van het huidige kanaal. Aan de ateliers van de Monnaie de Paris in Frankrijk werd de opdracht gegeven een herdenkings medaille te slaan.

s.s. / 1978 Mon.de Paris / R – S – Ae – 50

Vz: Tussen twee takken met eikenbladen: **Kanaal / van / Neuzen op Gent / geopend / den XVIII NOV. / MDCCCXXVII**

Kz: Links een modern schip en rechts hernemen van de Maagd van Gent door Lemaire V. Onder het schip links **1827 / 1977**.

Huidige toestand van het Kanaal.

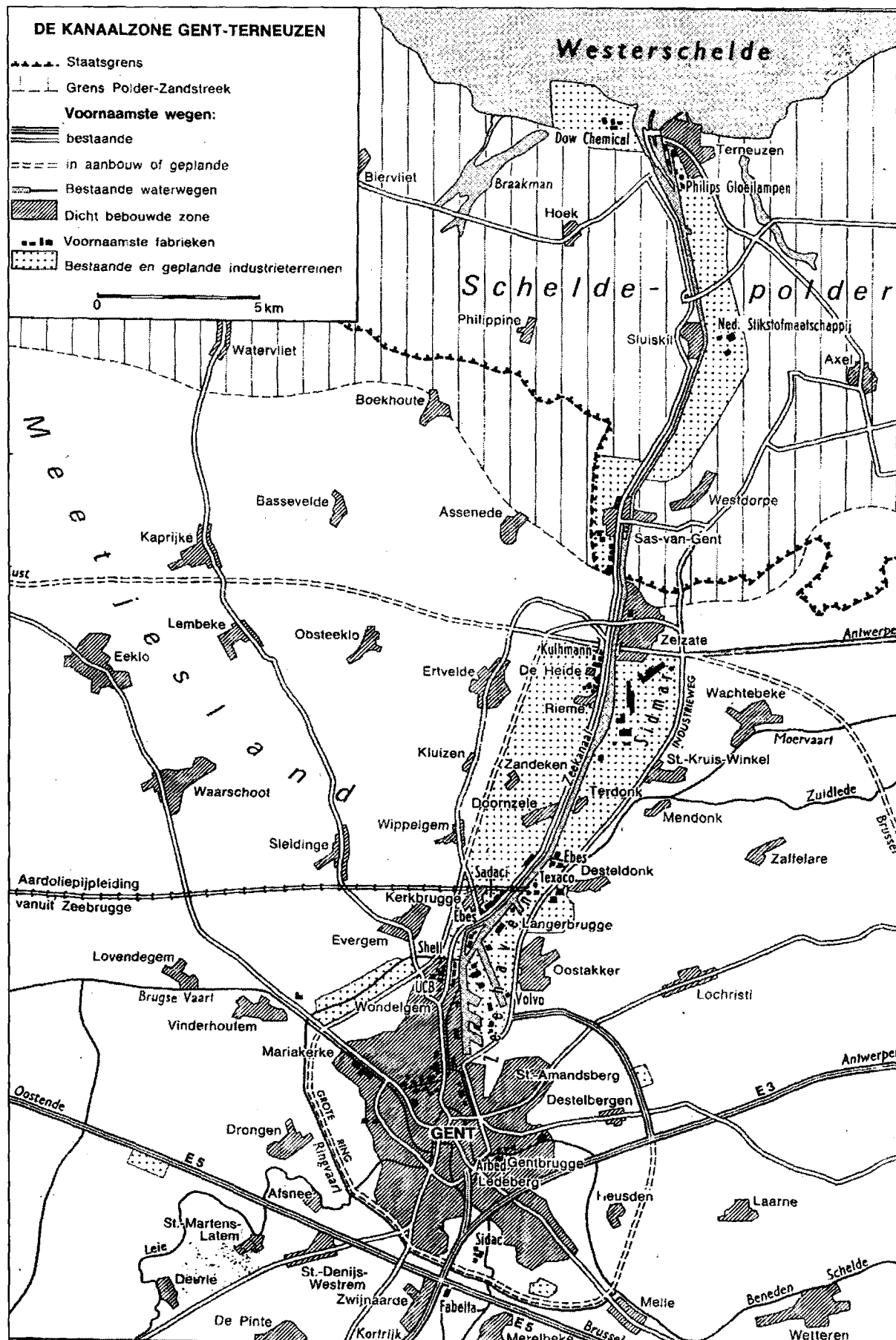
Van de vijf gebouwde sluizen in Terneuzen zijn er drie over: de Westsluis (1968), de Middensluis (de oorspronkelijke Zeevaartsluis geopend in 1910 en gerenoveerd in 1986) en de Oostsluis (1968).

Op het Belgische gedeelte van het kanaal zijn er twee veerdiensten, in Terdonck en in Langerbrugge, die zowel door voetgangers, fietsers en wagens kunnen gebruikt worden. Op het Nederlandse gedeelte vaart een veerdienst voor voetgangers en fietsers in Sluiskil. De wagens gebruiken de N61 die via een tunnel onder het kanaal loopt.

Het kanaal Gent-Terneuzen is vandaag overal ongeveer 200 meter breed, heeft een totale lengte van ongeveer 32 kilometer en is toegankelijk voor schepen tot 125.000 ton.

Bibliografie.

- Prosper Claeys, *Les Médailles Gantoises Modernes 1792-1892*, J. Duvivier Gand 1909
- R. Ladriere, *Galerij van Gentse Numismatiekers en Penningkunsige folkloristische wetenschappen*, Gent 1940
- Decavele J en De Herdt R., *Gent op de wateren en naar de zee*, Mercatorfonds 1976.
- J. Lippens, *De medaille in België*, Penningkabinet, Koninklijke Bibliotheek Albert I, Brussel.
- <http://nl.wikipedia.org>
- *Gentse Penningen 1780-1980*, Museum voor Volkskunde Gent 1989.

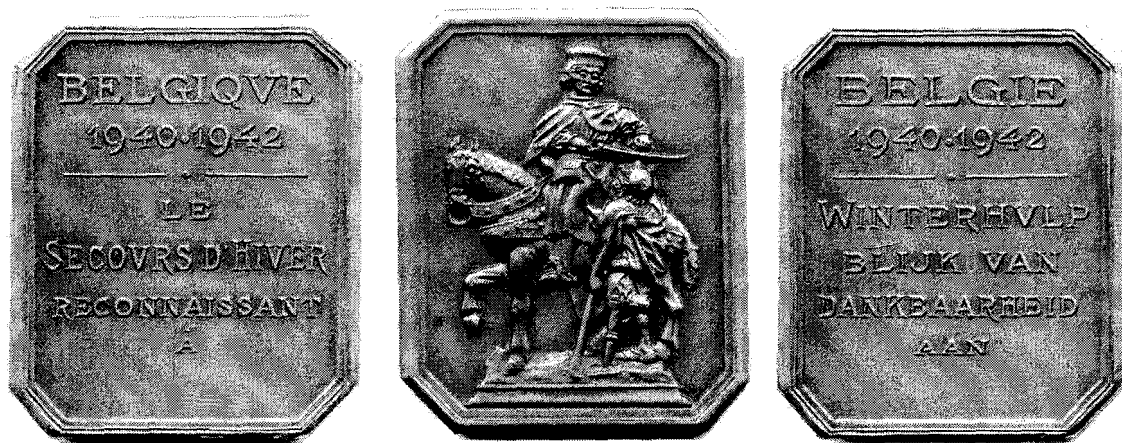
Supplément au numéro spécial 2006 consacré à la dernière guerre

UNE MEDAILLE AU MOTIF PATRIOTIQUE SUBTILEMENT CAMOUFLE

par Marc BAR

En 1942, apparut sur les timbres-poste et sur une médaille de reconnaissance, la reproduction d'une statue de Saint-Martin à cheval, coupant en deux son manteau pour le partager avec un pauvre, frigorifié. Aucune signature d'artiste; la médaille, en bronze, figure au Cabinet des Médailles de Bruxelles, mais sur l'étiquette imprimée est ajouté le nom manuscrit de J. Witterwulgue, sculpteur et médailleur contemporain (1883-1967).

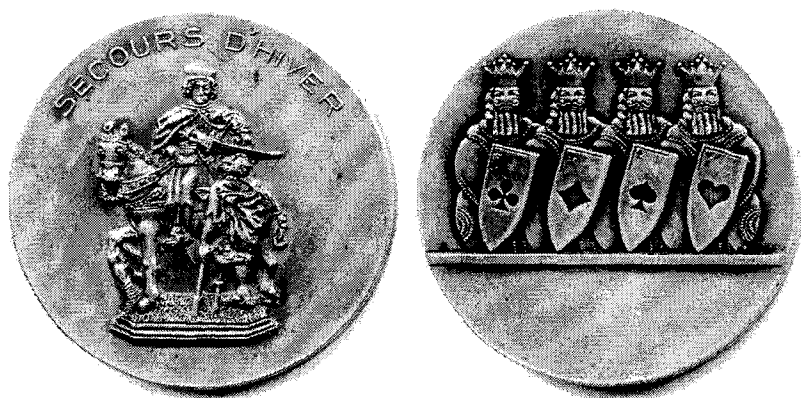
Le Secours d'Hiver était un organisme créé par arrêté du 29 octobre 1940 et inspiré par la Militärverwaltung, ce qui a paru immédiatement suspect : "Secours d'hiver = Secours d'Hitler" (la presse clandestine). Après de multiples tergiversations, Paul Heymans, ex-ministre des affaires économiques (1938-39), en accepta la présidence qu'il exerça jusqu'au bout avec honnêteté et neutralité.

Les fonds publics étaient constitués par des dons (le roi, le cardinal, des banquiers, certains industriels), des subventions de l'administration fiscale (valeur ajoutée sur les timbres-poste), les recettes des festivités autorisées par l'occupant...

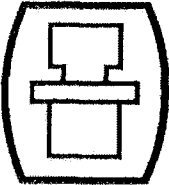
Les principales activités étaient la soupe populaire, la distribution du charbon aux indigents et, avec l'aide de la Croix-Rouge, l'envoi de colis aux prisonniers militaires.

Je viens d'acquérir (FLEUR DE COIN, prijslijst, nr 5, n°1258) une autre médaille du Secours d'Hiver, plus curieuse et ne figurant pas dans la collection du Cabinet des Médailles.

Celle-ci est en bronze argenté et, comme la précédente, sans nom d'artiste ni marque d'atelier; mais le type de l'avvers est le même et l'on peut penser que l'auteur en est également J. Witterwulgue.

Ici, c'est le revers qui retient l'attention: il présente quatre rois couronnés identiques, tenant leur écu où sont représentées quatre pièces d'armoiries différentes: les quatre as du jeu de cartes! Chacun sait qu'à ce jeu, les quatre as dans la même main sont le gage de réussite; dans notre cas, de victoire. La médaille n'est pas datée, mais elle doit être de peu postérieure à la première: après la défaite des armées allemandes en Russie, après le débarquement des alliés en Algérie, puis en Sicile (juillet 1943) un immense espoir de revanche avait surgi en France et en Belgique. Les quatre rois symbolisent très probablement Roosevelt, Churchill, de Gaulle et Staline. Qu'en pensez-vous?

MARKS OF HONOUR AWARDS

MEDALS ART MEDALS

MAUQUOY

MEDAL

COMPANY

Industrieweg 12 . B-2280 Grobbendonk . België

Tel +32 (0)14 50 79 10 . Fax +32 (0)14 51 78 81

www.mauquoy.com . E-mail medal@mauquoy.com